PRAVDA (DŽŇÁNA JÓGA)

Od proměnlivého k neměnnému

Vybráno ze Satsangu 23.2.2005

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Nic z toho, co svými smysly vnímáme, není stálé a trvalé. To musí každý uznat. Všechno, co svými smysly poznáváme, se každým okamžikem mění. Pochopte, že věci nejsou tím, čím se zdají být. Například si vezměme nějaký pevný předmět, třeba tuto dřevěnou poličku. Nezůstane stejná za padesát ani za deset let. I kdybychom s ní nic cíleně nedělali, dřevo podléhá neustálému procesu změny. Neznamená to, že se změní ze dne na den, z ničeho nic. Jde o neustálou postupnou změnu.

I současná fyzika uznává, že rozdělení na hmotu a energii je jen formální a používáme ho jen pro potřeby našeho praktického života. Ve skutečnosti neexistuje. Fyzikové nyní prohlašují, že vše je energie. Například i tato polička. Nikdy jsem se vědou nijak zvlášť nezabýval, a proto neznám správné pojmy. Pro energii je charakteristický neustálý pohyb a změna. Že se všechno neustále mění lze nyní pochopit i prostřednictvím fyziky. Vědci tvrdí, že všechno je energie.

V minulosti se lidé k tomuto poznání dostávali přes pozorování svého těla. Každý si může sám na sobě zjistit následující fakt. Prožíváme se jako stále stejná osoba, když nám bylo pět, šest, sedm, deset a potom i dvacet, třicet, čtyřicet a více let. Je však naše tělo opravdu stejné? Zůstaly naše smysly, inteligence a mysl stejné? Nezůstaly. Podléhají neustálé změně. Podle medicínských poznatků se naše tělo mění velmi rychle. Přibližně po sedmi letech už jde o zcela jiné tělo. Věda dospěla až tak daleko, že nyní tvrdí, že k proměně našeho těla dochází každým okamžikem.

Co se v nás nikdy nemění? Musí existovat něco, co se nemění, protože bychom jinak nemohli změnu vnímat. Změnu si uvědomujeme jen díky něčemu neměnnému. Toto je moje tělo, ale jak se na něj dívám, není stejné jako před třiceti lety. Jsem však já někdo jiný? Tělo stejné nezůstalo, ale co já? Nepochybuji o tom, že to jsem stále já. Kým tedy jsem? Musí být nějaký Princip, Pravda či Existence, která nikdy změně nepodléhá. Jenom pak mohu tvrdit, že jsem to stále já, přestože se mé tělo změnilo.

Když se vrátíme zpátky do doby dvou či tří let, kam už naše vzpomínky nesahají, i tehdy jsme to byli my. Nezáleží na tom, zda si to pamatujeme nebo ne. Jsme to stále my. Tento stále stejný Princip v nás je skutečnou Realitou. Je to Božství, které existuje neustále a nikdy se nemění. Všechno, co vnímáme smysly, prochází neustálou změnou.

Je třeba porozumět jedné důležité věci, byť je jazyk na vyjádření této pravdy příliš omezený. Neustálá změna znamená, že v proudění energie neexistuje ani na okamžik zastavení. Je to jen zdání, které se určitým způsobem jeví našim smyslům. Toto zdání

v sobě obsahuje neměnný Princip, díky kterému proměnlivost vnímáme. Proměnlivost je aspektem Neměnného, který můžeme vnímat. Pravá Skutečnost, Bůh, se nemění.

V běžném životě vycházíme samozřejmě z toho, co vnímáme. Budeme-li se ale místo očí dívat moudrostí, dojdeme k závěru, že je to jinak, než jak se věci našemu vnímání jeví. I logickou analýzou můžeme dojít ke stejným závěrům jako dnešní moderní fyzika.

Nestudoval jsem tuto oblast do hloubky, ale něco o tom přece jen vím. V minulém století došlo ve fyzice k převratným objevům. Vědci si kladli otázky, zda jsou elektrony a fotony pevné částice nebo vlnění. Dlouho se na tom nemohli shodnout, až dospěli k závěru, že platí obě tvrzení zároveň. Lidská mysl je zmatená z něčeho, co se jeví jako rozpor. Částice je považovaná za nehybnou, zatímco podstatou vlnění je pohyb. Jak může být něco zároveň dvěma protikladnými jevy? Přesto to vědecké výzkumy prokazují. Díky tomu se také rozvinula kvantová fyzika. Fyzikové tvrdí, že z jednoho úhlu pohledu jde o částice a z jiného úhlu pohledu o vlnění.

Byly také narušeny hranice mezi objektivním a subjektivním. Vědci v některých experimentech zjistili, že se subjekt stává součástí objektu. Pozorovatel se od pozorovaného jevu nemůže zcela oddělit. Jsou propojeni. Samotní vědci si s tím dlouho lámali hlavu. Některým vědcům to velmi prospělo, protože se jim tím zmenšilo ego a přestali být tak domýšliví. V dnešní době zasahuje duchovnost i do oblasti fyzikálních věd.

Vědci tedy dospěli k názoru, že veškerá rozmanitost pochází z jedné energie. Neexistuje více druhů energie. Naše individuální bytí je také součástí této jediné energie.

Dalším krokem, o kterém se nyní diskutuje, je chápání energie jako něčeho vědomého. Vědomí prostupuje vším. Existence v podobě vědomí je všude. Vědecké výzkumy, logické uvažování, i po tisíciletí opakované zkušenosti jogínů docházejí k faktu trvalé vědomé a vším prostupující Existence. Tím různými cestami dospívají k Bohu, který existuje všude a vždy, který se nikdy nezrodil ani nezemře a jehož jsme součástí. Musíme si jen nikdy nezrozený aspekt v sobě uvědomit. Jakmile si to nějaký člověk uvědomí, pochopí: „Ó, jak bylo pošetilé považovat se za něco odděleného od Oceánu. Existuje přece jenom Oceán.“ Vlnka pochopí, že se nemusí ničeho bát: „Vždyť je tu přece Oceán! A já jsem vlastně Oceánem. Nic mě od Něj nemůže oddělit. Jsem součástí nekonečné Existence, které se říká Bůh.“

Ale stav, že vše vnímáme jako Boha, nastává až poté, co zaniká ego. Stav nemůže nastat, dokud máme ego a osobnost. Potom žijeme dál, ale bez osobnosti.

.....